

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jan Dvořáka a soudců JUDr. Karla Kudláčka a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., **ve věci žalobce: J.F., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Jakubem Havlíčkem, advokátem se sídlem Divišova 882, 500 03 Hradec Králové, proti žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.8.2014, č.j. KrÚ 56279/2014/ODSH/12,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 26.8.2014, č.j. KrÚ 56279/2014/ODSH/12 se pro vady řízení zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení 11.228,-Kč k rukám právního zástupce JUDr. Jakuba Havlíčka, a to ve lhůtě do 15 dnů od právní moci rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 26. 8. 2014, č.j. MAG-12B-651/SSÚ-2013-VII, jímž byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce a byl potvrzen provedený záznam 12 bodů v registru řidičů žalobce.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou (§ 72 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

Žalobce v průběhu správního řízení zpochybnil existenci pravomocných rozhodnutí, žalovaný v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu („NSS“) nezkoumal, zda existuje způsobilý podklad pro provedení záznamu, neboť pokutové bloky ve správním spise chybí. Posouzení pouze na základě jednotlivých oznámení považuje žalobce za nedostatečné. Za nepřipadné považuje žalobce odkaz žalovaného na presumpci správnosti správních aktů, neboť žalobce v průběhu správního řízení požadoval přezkum existence těchto správních aktů, nikoliv přezkum jejich správnosti či zákonnosti. Mimo to žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č.j. 3 As 19/2011-74, podle kterého správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil, neboť úspěch při dokazování takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů. Dále žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009 č.j. 9 As 96/2008-44, když NSS připustil, že je možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič se žádného přestupku nedopustil. Žalobce má za to, že žalovaný nemohl prověřit náležitosti podkladu, když tento nebyl obsahem správního spisu. Na str. 5 žalovaného rozhodnutí je přitom uvedeno, že předmětem řízení o námitkách je pouze prověření, zda podklad, na základě kterého došlo k záznamu bodů, je způsobilý, tj. zda obsahuje potřebné náležitosti. To však správní orgány nemohly učinit, když ani přes žádost žalobce podklady do správního spisu nepřipojily.

Sdělení o posouzení podnětů postoupených k přezkumnému řízení nemohou dle žalobce sloužit jako podklad pro vydání rozhodnutí, příslušné podněty neobsahovaly konkrétní skutečnosti.

Žalobce výslovně namítal absenci podpisů na pokutových blocích, což sdělení o podnětech k přezkumnému řízení nevyvracejí (žalobce uvedl sdělení ze dne 7. 1. 2014). Žalobce proto odmítá tvrzení žalovaného (str. 7 žalovaného rozhodnutí), že z jednotlivých sdělení vyplývá, že žalobce pokutové bloky podepsal a z toho vycházející fikci pravomocných rozhodnutí (str. 8 žalovaného rozhodnutí). Žalobce nerozumí tomu, proč žalovaný nevyhověl jeho žádosti a blokové pokuty nezařadil do správního spisu, čímž by byla otázka jejich náležitostí postavena na jisto.

Pokud jde o odkaz žalovaného na rozsudek NSS č.j. 3 As 19/2011-74 ze dne 4. 1. 2012, žalobce má za to, že jeho tvrzení o absenci podpisu na pokutových blocích je zcela konkrétní. Dále žalobce poukázal na to, že nemohl být konkrétnější právě pro absenci pokutových bloků ve správním spise. Záznamy o spáchání přestupku přitom nelze prokázat, zda byly pokutové bloky žalobcem podepsány, či nikoliv, tedy zda skutečně mohly nabýt právní moci. Tvrdí-li žalovaný, že žalobce nenavrl důkazy na podporu svých tvrzení, pak žalobce namítá, že navrhl právě připojení pokutových bloků do správního spisu.

Žalobce má za to, že uvedeným postupem bylo porušeno jeho procesní právo na seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řádu (dále jen „správní řád“).

Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na právním názoru uvedeném v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí. Žalovaný uvedl, že ve správním spise jsou založena sdělení o posouzení podnětů postoupených k přezkumnému řízení, z nichž vyplývá, že ani v jednom případě nebyl shledán důvod pro zahájení přezkumného řízení. Žalovaný argumentuje tím, že pokud by blokové pokuty nebyly podepsány, nemohlo by se jednat o pravomocné správní akty, tudíž by nemohly být posouzeny z hlediska podnětu k zahájení přezkumného řízení. Konkrétně se vyjádřil ke sdělení ze dne 7. 1. 2014, v němž je uvedeno, že žalobce s přestupkem na místě souhlasil, uloženou blokovou pokutu zaplatil a byl mu vystaven pokutový blok (o podpisu žalobce se žalovaný nezmiňuje – pozn. soudu).

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Ve správním spise je založeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ze dne 22. 10. 2013, které bylo žalobci do vlastních rukou doručeno dne 4. 11. 2013. Na str. 2-11 správního spisu je založeno 9 oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení žalobci (oznámení ze dne 22. 2. 2007, ze dne 25. 4. 2007, ze dne 15. 5. 2007, ze dne 10. 5. 2010, ze dne 23. 3. 2011, ze dne 5. 3. 2012, ze dne 26. 11. 2012, ze dne 18. 6. 2013, ze dne 15. 10. 2013). Na žádném z oznámení není uveden údaj o tom, zda byl pokutový blok žalobcem podepsán, či nikoliv. Z výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 22. 10. 2013 se podává, že žalobce dosáhl 12 bodů na základě 9 záznamů o přestupcích. Žalobce podal dne 7. 11. 2013 proti záznamu bodů námitky. Následně žalobce ve věcech přestupků podal žádost o přezkumná řízení a správní orgán prvního stupně požádal o přerušení řízení. Řízení bylo usnesením ze dne 20. 11. 2013 z uvedeného důvodu přerušeno.

V posouzení podnětu č.j. KRPE-95529-9/ČJ-2013-170100DP ze dne 11. 12. 2013 je výslovně uvedeno: „*každou část pokutového bloku jste podepsal...*“ Tedy je zjevné, že ve vztahu k přestupku ze dne 14. 6. 2013 měl žalovaný podklad potvrzující podpis žalobce na pokutovém bloku série FD/2013 č. D 1331431. Obdobně lze závěr o podpisu žalobce na pokutovém bloku dovodit z posouzení podnětu č.j. KRPE-7801/PŘ-2011-170664 ze dne 7. 1. 2014, kde je výslovně uvedeno: „*...policista vyplnil pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou, před předáním dílu „B“ pokutového bloku Vám policista nechal podepsat díl „A“, čímž jste potvrdil, že s takovým vyřízením přestupku vědomě souhlasíte...*“ Obdobně lze závěr o podpisu žalobce na pokutovém bloku dovodit z posouzení podnětu č.j. KRPM-149640-2/ČJ-2013-1400DP ze dne 22. 11. 2013, kde je výslovně uvedeno: „*...Pokutový blok č. P 3419540 série CP/2010 s uvedenou právní kvalifikací s uloženou výší blokové pokuty 500 Kč jste podepsal a převzal díl „B“ tohoto bloku.*“

Podáním ze dne 29. 1. 2014 žalobce odůvodnil svoje námitky, když výslovně sporoval náležitosti pokutových bloků podle § 85 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Žalobce tvrdil, že si není vědom, že by u všech přestupků udělil souhlas s projednáním v blokovém řízení. Odkázal se přitom výslovně na nutnost podpisu na pokutovém bloku podle rozsudku NSS ze dne 29. 10. 2010, č.j. 8 As 68/2010 -81 a požádal o doplnění správního spisu o předmětné pokutové bloky.

Usnesením ze dne 3. 2. 2014 bylo opět řízení přerušeno za účelem doplnění posouzení podnětů k přezkumnému řízení.

Z přezkoumání podnětu ze dne 7. 1. 2014, č.j. KrÚ 1364/2014/ODSH/14 (čl. 40) ve vztahu k přestupku ze dne 2. 3. 2012 se podává, že podnět byl vyhodnocen jako podaný po lhůtě k zahájení přezkumného řízení, přičemž Krajský úřad Pardubického kraje vycházel z toho, že: „*Z předložené spisové dokumentace dále vyplývá, že pan F. s přestupkem na místě souhlasil, uloženou blokovou pokutu 500 Kč zaplatil a byl vystaven pokutový blok série AF/2009, č. bloku F 1288771.*“ Výslovně však nikde v textu není uvedeno, zda byl pokutový blok žalobcem podepsán. Z přezkoumání podnětu ze dne 14. 1. 2014, č.j. KrÚ 1364/2014/ODSH/14 (čl. 43) se jednoznačně podává, že pokutový blok série GF/2013, č. bloku F 1027049 žalobce podepsal, když je zde výslovně uvedeno: „*Tento pokutový blok přestupce podepsal.*“ (str. 3 uvedené písemnosti). Krajský soud přitom nemohl odhlédnout od toho, že obě „*Přezkoumání podnětu*“ vydaná Krajským úřadem Pardubického kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, vyhotovila tatáž úřední osoba (Mgr. B. K.), není tedy zjevné, proč u „*Přezkoumání podnětu*“ ze dne 7. 1. 2014 není uvedeno výslovně, zda byl pokutový blok podepsán, když právě takový podpis je podmínkou nabytí právní moci individuálního správního aktu. Na uvedené přitom nelze usuzovat pouze z konstatování, že žalobce s projednáním v blokovém řízení souhlasil a že pokutový blok byl v právní moci. Jednalo by se o nepřijatelnou argumentaci v kruhu „*petitio principii*.“ Jedno tvrzení je podporováno referencí na jiné tvrzení, které je podpořeno odkazem na první tvrzení, zde - podpis na pokutovém bloku je jednou z podmínek právní moci, jestliže tvrdíme bez dalšího, že je pokutový blok v právní moci, pak musel být pokutový blok podepsán.

Ze sdělení k podnětu k provedení přezkumného řízení ze dne 24. 2. 2014, č.j. 966-2/DS/2014/Er se podává, že žalobce podepsal pokutový blok č. E 6237409, série AE/2009: „*Na místě jste s uložením blokové pokuty strážníkem městské policie souhlasil a převzetí oddílu „B“ pokutového bloku č. E 6237409, série AE/2009 potvrdil svým podpisem.*“

Podáním ze dne 30. 4. 2014 žalobce výslovně požádal o připojení pokutových bloků do správního spisu.

Bez doplnění správního spisu bylo dne 22. 5. 2014 vydáno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, když ve vztahu ke všem přestupkům kladeným žalobci za vinu vycházel správní orgán prvního stupně z premisy, že zmíněná posouzení podnětů k přezkumnému řízení jsou ve věci dostatečným důkazem.

Žalovaný k odvolání žalobce, který trval na doplnění dokazování, potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž vycházel z toho, že jednotlivá oznámení obsahovala dostatečný podklad (podpořený přezkoumáním podnětů k přezkumnému řízení)

k závěru, že přestupky byly spáchány, přičemž se odkázal na právní větu NSS publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a v mezích žalobních bodů podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s., přičemž rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s. bez jednání.

Žaloba je důvodná.

Relevantní právní úprava obsažená v zákoně o silničním provozu:

§ 123f

(1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

(2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

(3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Podle § 123f odst. 2 cit. zákona, shledá-li příslušný správní orgán vznesené námitky za oprávněné, provede opravu záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů. Z tohoto zákonného ustanovení o přezkoumání správnosti a zákonnosti však nelze dovozovat, že tento přezkum, kdy v dané věci šlo o vyřízení přestupků v blokovém řízení, je ze zákona co do okruhu podkladů omezen na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, na jejichž základě se záznam podle § 123b odst. 2 písm. a) silničního zákona činí. Naopak, v takovém řízení je dán účastníkovi, který vznesl námitky, prostor pro to, aby obsah oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení zpochybnil a k prokázání svých tvrzení navrhl důkazní prostředky.

V dané věci je přitom podstatné, že žalobce nespороval konkrétní skutkové okolnosti průběhu spáchání přestupku, nýbrž namítal nedostatek obsahových náležitostí pokutových bloků, když zcela konkrétně spороval, že by všechny dotčené blokové pokuty podepsal a tím vyjádřil souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení. Na existenci podpisu přitom nelze usuzovat ani ze skutečnosti, že žalobce pokutu zaplatil, či že je na pokutovém bloku uvedeno, že s vyřízením věci souhlasil. Toliko podpis na pokutovém bloku je důkazem o tom, že žalobce porozuměl svým procesním právům v tom smyslu, že se vyřízením věci ve zkráceném blokovém řízení vzdává svého procesního práva na projednání věci ve správním řízení, když podpis je současně podstatnou náležitostí pokutového bloku jako specifické formy rozhodnutí, tudíž při absenci této náležitosti se vůbec nejedná o rozhodnutí, tedy ani nemůže dojít k nabytí jeho právní moci. Obdobně se vyslovil NSS v rozsudku ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81: „Rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.“

O plně doléhající posouzení věci se pak jedná u rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2010, č.j. 9 Ca 434/2009-33: „Pokud řidič v námitkovém řízení popírá pravdivost obsahu oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení (např. namítá, že přestupek uvedený v oznámení vůbec nespáchal, že jej nespáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, že mu za přestupek nebyla uložena sankce nebo že příslušné rozhodnutí dosud není pravomocné), nemůže správní orgán rozhodující o námitkách podaných dle § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, provedení záznamu bodů přezkoumávat toliko na základě oznámení policie, jehož obsah byl námitkami zpochybněn. V případě takovýchto námitek je nezbytné doplnit dokazování o prvotní doklady, které prokazují, že řidič konkrétním jednáním spáchal přestupek a byl za něj v blokovém řízení sankcionován uložením pokuty. Tímto prvotním dokladem je pokutový blok mající veškeré zákonem stanovené náležitosti.“

Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla zamítnuta rozsudkem NSS ze dne 11. 11. 2011, č.j. 5 As 76/2010 – 59, když se NSS ztotožnil s vysloveným právním názorem, přičemž připomněl, že: „V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v uvedené věci bylo povinností správního orgánu příslušného k rozhodnutí o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu zabývat se námitkami stěžovatele ohledně jeho tvrzení, že se přestupku, který mu byl přičítán, nedopustil. Konkrétně Nejvyšší správní soud uvedl: „Předložený spisový materiál správního orgánu neobsahuje žádné důkazy svědčící pro konstatování, že se stěžovatel dopustil dne 19. 6. 2008 přestupku, který byl projednán v blokovém řízení a za který mu byla uložena pokuta. Tvrdil-li stěžovatel, že v daném případě žádný přestupek nespáchal, bylo na místě, aby si žalovaný vyžádal příslušný pokutový blok (jeho část A, která zůstává správnímu orgánu), z něhož by bylo lze zjistit, zda stěžovatel svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení proběhlo. Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“

To, že je vždy třeba zkoumat existenci pravomocného, tedy způsobilého podkladu, (tedy v dané věci k námitce žalobce rovněž existenci jeho podpisu na pokutovém bloku) k provedení záznamu bodů, jednoznačně vyplývá rovněž z rozsudku NSS ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl

záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

Dle krajského soudu proto neobstojí argumentace žalovaného, že námitka žalobce nebyla konkrétní, neboť se nejednalo o námitku do skutkového děje, nýbrž zcela zřetelně vyslovenou námitku absence jeho podpisu, která byla uplatněna do všech dotčených pokutových bloků. Jak již uvedeno shora v části týkající se rozhodných okolností ve věci, zatímco u přestupků s výjimkou přestupku, kterého se měl žalobce dopustit dne 2. 3. 2012 (přezkoumání podnětu ze dne 7. 1. 2014, č.j. KrÚ 1364/2014/ODSH/14 /čl. 40/), bylo listinami o výsledku přezkumného řízení prokázáno, že žalobce předmětné pokutové bloky podepsal, u tohoto přestupku tomu tak nebylo, neboť správní orgán, který podnět vyřizoval, věc uzavřel s tím, že uplynuly lhůty k zahájení přezkumného řízení, přičemž vycházel z právní moci rozhodnutí o přestupku (pokutového bloku), aniž by však tuto okolnost výslovně uvedl, tedy, aniž by bylo zřejmé, zda se touto okolností zabýval. Případnou argumentaci o tom, že pokutový blok musel být podepsán, vycházel-li příslušný správní orgán z toho, že byl v právní moci, jak již uvedeno shora, krajský soud jako zcela nepodloženou odmítá.

Tedy, krajský soud dospěl k závěru, že ve správním spise není dostatek podkladů - ve vztahu k přestupku žalobce ze dne 2. 3. 2012 - k tomu, aby mohl být jako prokázaný vysloven závěr, že záznam 12 bodů v registru řidičů žalobce byl proveden v souladu se zákonem.

Krajský soud zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění dokazování, a to pokutovým blokem, který se vztahuje k přestupku žalobce ze dne 2. 3. 2012, aby bylo postaveno na jisto, zda tento pokutový blok obsahuje podpis žalobce, tedy zda je způsobilým podkladem pro provedení záznamu do registru řidičů žalobce.

Uvedeným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán podle § 78 odst. 5 s.ř.s.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl ve věci plně úspěšný.

Krajský soud přiznal žalobci náklady soudního řízení za mimosmluvní odměnu a hotové výdaje právního zastoupení /ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 5., § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb („advokátní tarif“)/, a to za:

- dva úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby,
- dvě náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu); tj. soud přiznal žalobci náklady právního zastoupení zvýšené o 21 % DPH (§ 57 odst. 2 s.ř.s.) ve výši 8.228 Kč.

Dále krajský soud přiznal žalobci náhradu uhrazeného soudního poplatku ve výši 3000 Kč.

Žalovaný je povinen zaplatit náhradu nákladů řízení **k rukám právního zástupce žalobce ve výši 11.228 Kč**, a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Platební místo se opírá o ust. § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) za použití § 64 s.ř.s. Lhůta k peněžitému plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř. za použití § 64 s.ř.s.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 18. února 2015

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová